

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 44 (634), 24. rujna 2023.

KRALJICA

XXV nedjelja kroz godinu

BOG ZA SVAKOGA

Uvijek sam sebi najvažniji ja sam.

*Ja, pa ja, pa neko vrijeme nitko,
pa opet ja. Ja i samo ja.*

Ali kod Tebe nije tako. Tebi je važan svatko.

*Bio to onaj koji je oduvijek s Tobom,
ili bio to onaj koji je tek nekoliko sati uz
Tebe. Ti voliš sve i što je najvažnije,
pravedan si prema svima.*

*Želim Te više puta staviti u svoje kalupe
mjerila, ali izmičeš. I to s pravom.*

*Tvoja logika nije moja logika. Zato te molim
da mi oprostiš kada sam Tebe stavljao na
svoje norme, kada sam sebe stavljao na
Tvoje mjesto i kada sam bio ljubomoran
što su i drugi dobili mogućnost
biti uz Tebe i spasiti se.*

I. čitanje (Iz 55, 6-9), II. čitanje (Fil 1, 20c-24.27a)

Iz Evanđelja po Mateju (Mt 20, 1-16a)

SVAKOMU PREMA NJEGOVI POTREBAMA ! PRAVDA I LJUBAV - PROBLEM NEZAPOSLENIH.

Ovo je ljudska čežnja ali isto tako i velika utopija. Svi smo mi pozvani da budemo suradnici i radnici u svojem životu i svijetu. To je osnovno. Svi bi trebali biti angažirani svojim poslom. Ipak neki ostaju bez posla. Da li svojom krivicom ili krivicom drugih – to je vjekovno pitanje. Neki misle da su nezaposleni sami odgovorni za svoju nezaposlenost, a drugi (sami nezaposleni) misle da su drugi (društvo, pojedinci) odgovorni za nezaposlenost.

Izgleda da većina ljudi radi samo u koliko im je potrebno za život. Za više od toga nemaju interes. Dizali su se toliki socijalni pokreti baš radi osiguranja rada. I kao da nisu uspjeli u potpunosti. Ipak je dosta toga učinjeno. Današnje Evanđelje postavlja nam još jednu dilemu: ponašanje po zakonu pravde i po zakonu ljubavi. Nema dvojbe da se razlikuju. Zakon pravde (koji u današnjem Evanđelju i parabolama nije povrijeđen) je naš ljudski i dogovoreni zakon.

Tako smo se 'dogovorili' i tako utanačili odnose prema određenim zakonima ili pravilima. A pitanje je da li takav odnos oplemenjuje ljude ili ih ostavlja u njihovoj 'prirodnoj razini', a čovjeka je potrebno oplemenjivati, uzdizati na njegovu duhovnu razinu. Isusov je pristup čovjeku pristup ljubavi. To hoće reći da se nikada ne može 'zakasniti' onome koji nas ljubi. Kad god dođemo očekivani smo i nikada nismo otpisani.

Bog uvijek vjeruje u nas, pa i kad mi ne vjerujemo u njega (bl. o. Pio). Ljubav nikada ne otpisuje, ljubav ne važe. Ljubav je darivanje bez proporcije. Kad se istinski ljubi prihvaća se na početku i na koncu dana. Ljubljeni je uvijek prvi, pa taman došao posljednji. Možda smo mi 'trajni' kršćani bolje razumjeli one 'prve' (rane) radnike. Kao da smo vjerovali radi 'koristi', nemoći, straha, a ne radi ljubavi i životnog smisla.

Zar se ne radujemo dobroti Božjoj? Zar se ne radujemo obraćenjima i dobroti Božjoj prema njima. I ne samo to da bi se trebali radovati zbog dobrote Božje, nego smo pozvani da i mi činimo kao naš Bog u kojega vjeruje. Nekada se čini kao da nam nije pravo obraćenje nekoga poslije

nego je 'iskoristi' svijet. Isus se ipak raduje i daruje se njima. Ljudi ipak nisu (ne bivstvuju) 'po našoj želji' nego po svojem bivstvu.

A vječna ljubav ljude bolje poznaje nego li što ih mi znamo. Zašto su neki postali kršćani 'u posljednjem času' samo Bog zna. A da smo mi bili na njihovom mjestu možda bi još više 'kasnili'? Međutim, nameće se pitanje, zašto se ljudsko srce ne raduje svakoj dobroti iskazanoj bilo nama bilo drugima? Zašto se zavidi na dobroti drugoga? Ako nas boli dobrota drugoga, to je najočitiji znak da u našem srcu još drijema zlo. Idealno bi bilo da se svakome udjeljuje prema njegovim potrebama.

Da li je to, kako smo spomenuli, utopija ili iluzija ili iščekivanje stvarnosti? Gledano iz ljubavi to je moguće i nije nikakva utopija, ipak u odnosu na materijalnost sasvim je druga stvar jer su naše ljudske potrebe vrlo često nestvarne i prožete su egoizmom. A tko može zadovoljiti egoizam? Nitko, pa i Bog. Kad se međuljudski odnosi svedu na razinu pravde, i to je vrlo veliko, i tu se već ostvaruje humanizam.

Veliko je i 'oko za oko', jer se zna događati da se za oko uzima život. Bolno je kad se uskraćuje i pravednost, a to se vrlo često događa. Očito je da se prvenstveno treba odgajati za pravedan odnos da bi se preraslo u odnos ljubavi. Može se dogoditi i da se verbalno opredijelimo za kršćanski princip ljubavi, a u dubini ne budemo dorasli ni za pravedni odnos. I tada je to više poetsko nego li egzistencijalno kršćanstvo.

Isus nas uči da se radujemo svakoj i od svakoga dobroti, bilo da je iskazana nama ili drugima. Čim se radujemo dobroti time ju i podržavamo pa se i sami otvaramo da činimo dobro. Tko zavidi na dobroti taj se sam u sebi blokira za dobro. I danas Bog i kršćanstvo prihvaćaju i one od 'posljednjeg sata'. Njima se raduju. Više oni nisu posljednji. Oni koji su 'posljednji' mogu u Božjoj dobroti biti prvi.

Ovo je upozorenje kršćanima 'od rođenja'. Isus poziva čovjeka da se raduje dobroti Božjoj i dobroti ljudskoj. Ne budimo slijepi pred dobrotom. Dobrota je uvijek na 'korist' svim ljudima, cijelom čovječanstvu, kao što zloća šteti svima. Ljubav nitko ne može zaraditi.

Ona je uvijek dar. Dar Božji i dar ljudski. Čovjek može samo otkloniti smetnje koje smetaju da bude ljubljen i obdaren. Isto tako se i ne zarađuje nego prima. Bog je puno bolji i puno više ljubi negoli što mi možemo i zamisliti iz iskustva ljudskog življenja.

Marijan Jurčević, OP